

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., ve věci **žalobce: Zemědělská společnost Brloh s.r.o.**, se sídlem Staré Ždánice 206, PSČ: 533 44, IČ: 27531601, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno (do 31.12.2012 Finanční ředitelství v Hradci Králové, se sídlem Horova 17, 500 02 Hradec Králové – viz § 20 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů), **o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 29. 11. 2012, č. j. 7519/12-1200-602944,**

t a k t o :

- I. Žaloba ze dne 11. 2. 2013 proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 29. 11. 2012, č. j. 7519/12-1200-602944, **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů soudního řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 11. 2. 2013 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové (dále jen „Finanční ředitelství v HK“) ze dne 29. 11. 2012, č. j. 7519/12-1200-602944, s odůvodněním, že „správní orgán porušil zákon, když posoudil nedůvodnost překážky, přestože sám správní orgán uvádí, že důvodnost může posoudit pouze lékař, a dále správní orgán nesprávně a nezákonně označuje některé svědky předem za osoby, které lžou, aniž by je vyslechl“.

Napadeným rozhodnutím Finanční ředitelství v HK zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo usnesení Finančního úřadu v Pardubicích (od 1. 1. 2013 Finanční úřad pro Pardubický kraj, územní pracoviště v Pardubicích) ze dne 27. 9. 2012, č. j. 343226/12/248932604913, kterým Finanční úřad v Pardubicích zamítl žalobcovu žádost o prominutí zmeškání úkonu – odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Pardubicích ze dne 30. 7. 2012, č. j. 307501/12/248932604913, o uložení pokuty za účetnictví ve výši 15 000 Kč.

Soud o žalobě uvažil takto:

Obdobně jako soudy v řízení občanskoprávním i soud ve správním soudnictví před tím, než přistoupí k posouzení merita věci, je povinen zjistit, zda jsou splněny podmínky řízení, včetně toho, zda rozhodnutí nebrání překážky, jakými jsou res iudicata a litispendence, zda se nejedná o návrh opožděný, předčasný, podaný osobou zjevně neoprávněnou či nepřipustný; zjistí-li soud některou z těchto překážek posouzení věci samé a jde-li o překážku neodstranitelnou, žalobu podle § 46 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítne.

V daném případě soud dospěl k závěru, že byla podána nepřipustná žaloba, a to z následujících důvodů:

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.: „Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.“

Podle § 68 písm. e) s. ř. s.: „Žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.“

Podle § 70 písm. b) s. ř. s.: „Ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.“

Právě o rozhodnutí předběžné povahy se v tomto případě jedná. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že proti rozhodnutí Finančního úřadu v Pardubicích ze dne 30. 7. 2012 o uložení pokuty podal žalobce odvolání, které spojil se žádostí o prominutí zmeškání úkonu (odvolání), přičemž žádost o prominutí zmeškání úkonu Finanční úřad v Pardubicích usnesením ze dne 27. 9. 2012 zamítl a Finanční ředitelství v HK napadeným rozhodnutím ze dne 29. 11. 2012 toto usnesení potvrdilo.

Podle § 41 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“): „O prominutí zmeškání úkonu rozhoduje usnesením správní orgán, který v době požádání o prominutí zmeškání úkonu vede řízení. V případě, že správní orgán promine zmeškaný úkon, doplní řízení ve smyslu úkonu, jehož zmeškání bylo prominuto.“

Podle § 41 odst. 7 správního řádu: „Usnesení, kterým správní orgán zmeškání úkonu nepromine, se oznamuje pouze podateli.“

Podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu: „Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.“

Z citovaných ustanovení správního řádu jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí o žádosti o prominutí zmeškání odvolání je pouze rozhodnutím předběžné povahy a tedy vyloučené ze soudního přezkumu. Poté, co správní orgány o zmíněné žádosti rozhodnou, pokračují v odvolacím řízení, kdy toto končí buď zamítnutím odvolání coby opožděného (v případě neprominutí zmeškání úkonu), nebo přezkoumáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu dle § 89 odst. 2 správního řádu („Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“). Až toto rozhodnutí o odvolání je tím rozhodnutím, které účastníka krátí na právech a proti němuž může brojit žalobou podle § 65 s. ř. s. V případě rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost pak může v žalobě proti němu vznášet konkrétní námitky i proti rozhodnutí o žádosti o prominutí zmeškání odvolání (např. i ty, které byly uplatněny v nyní projednávané žalobě).

Soud v tomto směru poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozsudek ze dne 31. 7. 2008, č.j. 9 As 88/2007-49, v němž se uvádí: „Dle Nejvyššího správního soudu je rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu rozhodnutím podkladovým, které předběžně upravuje poměry svých adresátů, a ve vztahu ke konečnému posouzení včasnosti samotného odvolání má tedy charakter rozhodnutí předběžného. Předběžnost je přitom v dané věci nutno vykládat jednak (1) z hlediska časového, kdy rozhodnutí o odvolání správní orgán nevydá dříve, než je v řízení postaveno najisto, zda bylo zmeškání úkonu prominuto či nikoli; jednak (2) jako vzájemnou podmíněnost, kdy výsledek rozhodnutí o prominutí či neprominutí zmeškání úkonu ve své podstatě předurčuje výsledek konečného rozhodnutí o podaném odvolání..... konečné důsledky představující zásah do právní sféry účastníka správního řízení ve smyslu § 65 s. ř. s. konstituují až výrok rozhodnutí o zmeškaném úkonu, zde o odvolání. Dříve není najisto postaveno, jaký vliv bude mít ono podkladové a předběžné rozhodnutí na práva a povinnosti dotyčného účastníka řízení. Odepření soudního přezkumu rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu tak v daném případě neznamena odepření přístupu k soudu, který by mohl ve svých důsledcích znamenat odepření spravedlnosti (*denegatio iustitiae*), ale toliko stanovení časového okamžiku pro přístup k soudu. Na soud se lze totiž v předmětné věci obrátit se správní žalobou vždy proti případným důsledkům rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu. Rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu tak není vyloučeno ze soudní ochrany, neboť jeho přezkumu lze dosáhnout v rámci přezkumu finálního rozhodnutí o podaném odvolání, a účastník řízení není zkrácen na svém právu přístupu k soudu. Z uvedených důvodů není možno brojit přímo proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty jako rozhodnutí podkladovému, ale až proti jeho důsledkům, které jediné mají v posuzované věci právní relevanci.“ S uvedenou argumentací se ztotožnil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 9/2011-28, v němž sice řešil otázku prominutí zmeškání odporu proti příkazu k uložení pokuty vydanému v přestupkovém řízení, ovšem směrem k prominutí zmeškání odvolání uvedl: „Jak jednoznačně vyplývá z rozsudku devátého senátu (*rozsudek citovaný výše – poznámka soudu*), rozhodnutí správního orgánu o neprominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání bylo v skutku (a ze zákona má být) rozhodnutím podkladovým pro konečné rozhodnutí, tj. pro rozhodnutí o odvolání. Podle § 92 odst. 1 s. ř. „*opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne*“, jinak řečeno zákon výslovně stanoví, že i o opožděném odvolání vydá správní orgán samostatné rozhodnutí. V takovém případě je zjevné, že jde o rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., tedy rozhodnutí podléhající soudnímu přezkumu.“

Soud tedy postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. b) s. ř. s. a žalobu jako nepřípustnou odmítl, neboť byla podána proti rozhodnutí předběžné povahy.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 13. února 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová

